

ZPRAVODAJ KESL RYU

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

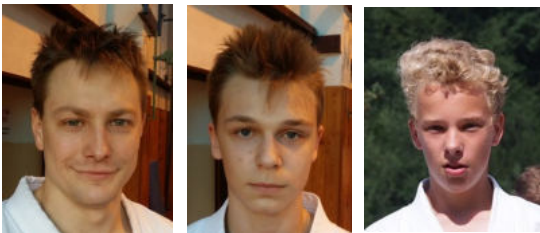
Nejdůležitější body:

- Nezapomeňte! Do 15.1.2019 je třeba uhradit členské příspěvky.
- Poslední šance jak se přihlásit na zimní camp, posledních 5.míst volných.
- Na případné soutěže se hlase na e-mail sk-kesl... Vždy jméno, narození, kategorie, u kumite reálná váha.

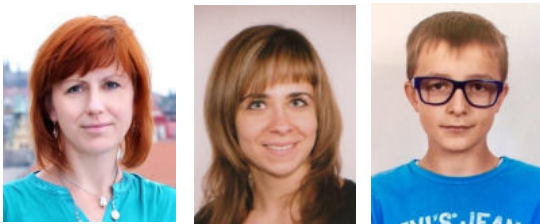
☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆
 ☆ Zkuste nad tímto ☆
 ☆ zapřemýšlet. ☆
 ☆ "Zasadit dob- ☆
 ☆ rý úder je ☆
 ☆ jako vystřelit ☆
 ☆ z pistole. K ☆
 ☆ explozi dojde ☆
 ☆ uvnitř hlavně ☆
 ☆ a kulka pak už ☆
 ☆ letí sama. Je- ☆
 ☆ jí zrychlení je ☆
 ☆ přirozené. ☆
 ☆ Nepotřebuje ☆
 ☆ dál tlačit." ☆
 ☆ Goran Powell ☆
 ☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

MISTROVSTVÍ ČR ČSKE-NÁVRAT NA VÝSLUNÍ

Na sklonku minulého roku 2018 proběhlo mistrovství republiky ČSKE v Jindřichově Hradci. I když zní titulek trošku nadneseně, protože mnohdy bylo i lépe, z hlediska rekapitulace celé roční práce se však dá konstatovat, že práce se prostě daří. Zklamáním sice bylo, že se podařily pouze dva tituly mistra ČR, ale nemůžeme mít vše, sport je záležitost kdy dnes není jistota že tak bude i zítra a tak radost hlavně ze skutečnosti, že náš klub z 50 bodovaných klubů ČR skončil na výborném 5.místě. Na titul dosáhla jednak takřka bezchybným výkonem **Zuzka Augustýnová** v kata U21, která však přidala ještě stříbro v doslova „nabušené“ kategorii kata ženy. Druhý mistr republiky byl v kategorii masters **Jan Příbyl**. Pak již se začalo „stříbřit“ a k Zuzce se přidal nestárnoucí, stále v plné formě **Jindra Pilmann**, mladší borci prostě na něj většinou nestačili a tak nejen ve své váze 2.místo, ale i bronz v prestižní „bezrozdílovce“. Pak již „pouze“ bronzové medaile ale za to hodně a koneckonců bylo to MČR. Doslova smršť třetích míst zahájil **Kuba Slanař** a sice v kumite U21 a to mu ještě doslova proklouzla další medaile v kumite chlapáků ale i tak 5.místo super! Vynahradil si to ale v kata U21, kde vybojoval svůj druhý bronz. Další

vybojovala **Hanka Vašíčková** v kategorii kata masters a doplnila ji **Kačka Keslová** ve stejné kategorii. Než to rozjeli ti mladší v neděli „pochlupil“ se i **Luboš Hrazdír** bronzem v kumite dorostu, **Jůzová Veronika** taktéž v kumite dorostu a **Filip Smutný** v kata dorost. Nedělní

jedničkou se stala **Veronika Rešová** a to ziskem hned dvou medailí a sice kata i kumite. **Barborka Šťastná** si více věřila na katu, ale v kategorii st.žákyň i 5.místo super, nakonec si vše vynahradila bronzem v kumite. K medailistům se nakonec přidal ještě **Mikuláš Pater** v

kata a třetí místo vybojoval i tým ml. žákyň ve složení **Valentýna Hrazdířová, Tereza Sibřinová a Čermáková Kristýna**. „Bramborová“ medaile vždy tro-

šku bolí, ale i 5.místo je bodované do tabulky nejspěšnějších týmů a proto je třeba zmínit i ty, komu doslova medaile prsty proklouzla. Honza Stránský, Kristýna Čermáková, Veronika Jůzová, Tereza Si-

břinová, tým Barborka, Verča a Miša, Vojta Andrš a Tomáš Ženčuch. A tak na závěr všem díky za super reprezentaci svého klubu a svých trenérů. Velké díky i obětavým rodičům!

Uvnitř tohoto vydání:

- Nejlepší karateka našeho klubu... 2
- Novodobé dějiny našeho klubu... 2
- Nová kritéria pro udělování stv... 3
- Noc mistrů 2018... 3
- Moje cesta bojovým uměním... 4

NEJLEPŠÍ KARATEKA NAŠEHO KLUBU 2018

Tak zase jeden rok za námi a to hlavně ten karatistický. Hlavně ti starší, ale někteří i ti mladší rekapitulují co se za rok podařilo, co mohlo být lepší a jak to udělat, aby ten příští rok byl zase lepší a jak se vyvarovat případným chybám. V karate to máme jednodušší. Podařilo se „být lepším“ po všech stránkách a nebo je třeba si počkat do příštího roku a snažit se více? Být v tabulce nejlepších nám napovídá, že volíme správnou cestu. Je to z určitého hlediska potvrzení, že jsme nejen dobří závodníci, ale myslíme i na ostatní, na svůj klub a jsme schopni vlastní pílí alespoň částečně vracet rodičům jejich obětavost. Je potěšitelné, že i naše naděje se nejen snaží dobře cvičit, ale jsou i tací, kteří dávají do tréninků ještě

Pokud máte vždy všechno pod kontrolou, nepohybujete se dost rychle!

Wayn Gretzky

Speciálně...však víte pro koho....:-)

něco navíc. Za rok 2018 jsou to tedy **Daniel Ptáček**, **Josef Kundrt**, **Tomáš Golian** a **Štěpán Kunc**. Pokud jde o ty pokročilejší, vše podstatné bylo řečeno na výroční schůzi klubu a tak jen krátce k pomyslným „medailistům“. Ve slečnách **Barborka Šťastná** stejně

NEJLEPŠÍ KARATEKA KESL RYU 2018

Poradí	Jméno	Body	Poradí	Jméno	Body
1	HRADÍŘ Luboš	925	11	ŠTASTNÁ Veronika	2180
2	SLANÁŘ Jakub	905	12	REŠOVÁ Veronika	2080
3	STRÁNSKÝ Jan	680	13	HRADÍŘOVÁ Valentyna	1140
4	HORÁK Jáchym	650	14	REŠOVÁ Michaela	1050
5	PATER Mikuláš	630	15	SIBŘINOVÁ Tereza	590
6	ANDRŠ Vojtěch	570	16	AUGUSTINOVÁ Zuzka	570
7	PELMANN Jindřich	560	17	JUZOVÁ Veronika	500
8	PODROUZEK Lábor	460	18	JUZOVÁ Nikola	420
9	SMUTNÝ Filip	380	19	ČERMÁKOVÁ Kristýna	380
10	ČERMÁK Ondřej	360	20	SENY Čmudeta	180
11	KUČERA Marek	310	21	PATEROVÁ Lucie	170
12	KOUBA Tomáš	290	22	ŠTASTNÁ Veronika	170
13	JETEL Jáchym	170	23	DVOŘÁKOVÁ Kristýna	60
14	MINÁŘ Jakub	140			

Poradí	MASTERS	body
1	Valčíková Hanka	1310
2	Kušlová Kateřina	810
3	Paterová Barbora	230
4	Přibyl Jan	160
5	Šimonová Pavla	110
6	Zenčuch Tomáš	80
7	Janoušek Luboš	90
8	Andřiová Petra	50

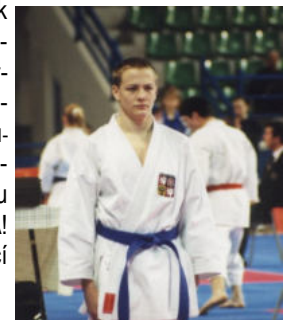

jako **Veronika Rešová** a **Valča Hradířová** jsou tím pravým vzorem pro všechny ostatní. Docházka stoprocentní, tréninkové nasazení stoprocentní, přínos do klubu stoprocentní. Co víc si přát, než takových ještě více! U našich skoro můžou **Luboš Hradíř** dostal o pověstný chloupek **Kubu Slanáře** na docházku, jinak oba dospívají nejen výkony v ty, na které se může člověk spolehnout i z hlediska pomoci pro sk a příkladu pro ty mladší. **Honzka Stránský** je též vzorem tréninkového nasazení a chuti se stále zlepšovat. Pochopitelně jsem při vyhlášení nezapomněl na naše cenné masters, kteří zasluhují obdiv a respekt z důvodu že jsou nejen nedílnou součástí pro chod našeho klubu, ale neváhají ještě nosit svoji kůži na trh (závody) aby náš klub byl ještě úspěšnější a ti mladí teprve za mnoho let pochopí, jaká je to ohromná obětavost. Pro ně mám speciální dárek hodný k jejich věku :-). Všem od náčelníka velký dík za to že jste, že chcete být lepšími a náš klub reprezentujete na podtrženou jedničku! Čeňte si to! Dík jednou do roka :-).

NOVODOBÉ DĚJINY KESL RYU NA POKRAČOVÁNÍ ...2001...

JINDRA PILMANN...čtvrtý v Evropě EKF! Konečně se výměnou vedení reprezentace kata mohli zúčastnit opravdu ti nejlepší z naší republiky MEJ EKF, tentokrát na Kypru. Trenér reprezentace kata Boček nominoval na toto mistrovství z našeho klubu mistry ČR Martinu Lalákovou a Jindřicha Pilmanna. Pro oba tyto závodníky to byla první nominace na konfrontaci mezi nejlepšími v Evropě a zasloužili se tím o nejlepší vizek našeho SK jakou jsme si mohli přát. Nejen z tohoto důvodu chtěl doprovodit své svěřence i trenér a to na vlastní náklady, ale vedení ČSKe rozhodlo že není vhodné se zúčastnit této soutěže z důvodů, že si to nepřejí Hrabal a Musil v návaznosti na jednání disciplinární komise s výše uvedenými funkcionáři právě trenérem našeho klubu, který je předsedou disciplinární komise. A tak vlastně nic k divení. Avšak ani nepřítomnost trenéra nezabránila obou našim reprezentantům v kvalitní reprezentaci ČR a našeho klubu. Martina v prvním kole narazila na velmi silnou závodnici Polska a při soutěžním systému v rámci nových pravidel je soubor neúprosný a Polka byla o trochu lepší. I tak je nejen samotná nominace, ale i výkon Marty nesmírně cenný a pro rozvoj této talentované závodnice velkým povzbuzením do další práce. Jindra

Pilmann v prvním kole doslova deklasoval reprezentanta Rakouska, ve druhém kole ho čekal pozdější mistr Evropy ze Španělska, ten si ce byl nad síly Jindry, ale „vytáhl“ ho do repasáže, kde nedal ruskému závodníku šanci. Pak již svedl boj o cenný bronzový kov s domácím Řekem a i když místní odborníci na kata nepochybovali o zisku medaile právě pro našeho závodníka, ale ME na domácí půdě udělalo své a medaili si odnesl Řek. Čtvrté místo Jindry Pilmanna však je tak cenné, jak může být nejlepší umístění všech dob ČR na MEJ v kata v kategorii kadetů. Kata slavila však ještě nesmírný úspěch historicky úspěšným 3. místem Švancary z Tarokanu Brno. Pokud přičteme ještě jednu bronzovou medaili a dvě čtvrtá umístění v kumite, jednalo se o velmi úspěšné vystoupení naší státní reprezentace, kde svou troškou do mlýna přispěl i náš JINDRA! Věříme, že tento úspěch bude i motivací našim karatistům do další práce.

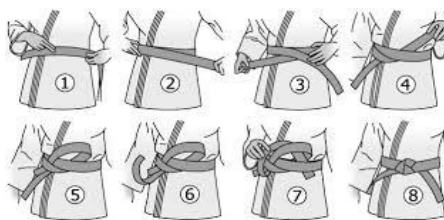
NOVÁ KRITÉRIA PRO UDĚLOVÁNÍ VYŠŠÍCH STV

Nejdříve trošku teorie: Obi je pásek cvičenců bojových umění. Neodmyslitelně patří spolu s gi k oblečení. Pásek je vyroben z textilu a jeho šíře je zpravidla mezi 4 a 6 cm a délka od 220 do 330 cm. Některé pásy mohou být vyrobeny i z hedvábí, event. doplněny výšivkou (sensei, karate do apod.). Jeho nejdůležitější funkcí bylo držet karate gi, dnes má obi pro cvičence i jiný význam, stal se symbolem a jeho barva stále cvičenci připomíná stupeň vyspělosti a motivuje k vyšším výkonům. Obi bývá dvakrát omotáno okolo těla a uvázáno na speciální uzel trojúhelníkového tvaru. Součástí stupně vyspělosti je barva obi a to několik barev podle druhu bojového umění. Původně mělo obi jen

tři barvy - bílou, hnědou a černou. Bílou barvu měl každý cvičící, kdo se dal na cestu BUDO. Na hnědý pás měl nárok ten, kdo několik let tvrdě a usilovně trénoval. BUDOKA (člověk, který se vydal na cestu učení bojového umění), který pár dalších let pokračoval v tvrdém tréninku, mohl získat černou barvu obi. Kdo dále zasvětil celý svůj život bojovému umění tomu začala barva na obi zesvětlovat, až bylo vidět červené zbarvení, které dokazovalo, že tyto červené skvrny jsou od krve a velice náročného tréninku. Tim se červená - bílá barva obi stala novou barvou v některých školách karate do, jako důkaz mnohaletého tréninku. Stupně shodan až godan mají barvu obi černou. Od stupně rokudan až po stupeň hachidan je barva obi červeno-bílá (shimaobi). Devátý a desátý dan má barvu obi červenou (akaobi). Barevnost těchto obi má také svůj význam a vychází z japonských tradic, že červená (aka) a bílá (shiro) symbolizují duševní čistotu, oddanost a boj s egoismem. To platí právě u mistrů bojových umění od stupně rokudan. Kdo cestou za učení a poznáváním dosáhl 6, 7 nebo 8. DAN, dospěl cestou DO k poslední bráně. Po té u mistrů 9 a 10. DAN je barva obi červená. Zde symbolizuje, že držitel této barvy obi zasvětil celý svůj život obětavé práci na cestě k budo dosáhl duševní harmonie, téměř dokonalosti a přiblížil se na dosah konečného životního cíle. Současné barevné rozlišení je poměrně mladou praxí a filozofií. Podle mistra karate do pana Hizatake je dnešní barevné rozlišení převzato od buddhistických mnichů, kteří nosili různobarevná rozlišení a které symbolizovalo jejich duchovní osvícení a schopnosti. V duchovním pojetí má barevné obi takovou funkci, že znamená citovou a emoční vyspělost, nikoliv stupeň šikovnosti. Posuzovat se člověk nemá jen podle technické vyspělosti, ale i podle charakterových vlastností. Existují cvičenci, kteří jsou technicky velice vyspělí, ale to je vše. Jejich charakter a vnímání bojového umění jako cesty filozofie jsou na nízké úrovni. Na cestě budo musí být stejnou měrou zastoupena technická vyspělost, charakterové vlastnosti a duchovní pojetí bojového umění... Jak je

tedy je psáno, vyšší stv by nás mělo posouvat dál nejen po technické či fyzické stránce. Aby měl vyšší stv vůbec nějakou cenu s rokem 2019 vyhláší nová pravidla pro udělení vyššího stv. 8 a 7.kyu zůstává, stačí složit zkoušky dle zkušebního řádu plus fyzické testy. Pro získání 6.kyu musí kandidát splnit nejen požadavky zkušebního řádu ale holky - ženy se musí zúčastnit minimálně 3 soutěží kata, kluci minimálně 3 soutěží kata i kumite. Pro získání 5.kyu předchází požadavky a minimálně 5.soutěží. 4.kyu min. 10 soutěží. 3-1.kyu, pravidelná účast na minimálně 70% soutěží doporučených našim klubem a umístění minimálně do 10.místa tabulky nejlepších karatistů, povinná účast na klubovém campu. 1.Dan a výše, výrazná osobnost našeho klubu, všechny výše uvedené požadavky, účast na campech našeho klubu, umístění minimálně do 3.místa tabulky nejlepších karatistů, minimálně 16.let. Pro nositele 1.Kyu možnost na ME a MS WUKF na tyto soutěže propůjčení stv dan i mladším. Bílé OBI - shiro obi-bílá barva označuje takového cvičence, kterého duše a vědomí je netknuté a prázdné a nezná žádné aspekty učení BUDO. Ukazuje krateku který neví nic z bojových technik To vše je barva začátečnicků na cestě za učení a poznáním. Žluté OBI-kiiro obi - žlutá je barva slunce, světla a plodnosti. Takže žlutá je barva těchto cvičenců pro které začne slunce zářit, kteří ve svojí duši mají pochopení a šikovnost, žlutá je východ slunce, úsvit, svítání do nového dne. Zelené OBI-midori obi-je barva rostlin, trávy a lesa. Zelená barva patří tomu, kdo je schopný zpracovat světlo. Jeho duch už je schopný zření tvořit nové myšlenky a jeho znalost hledá nové a nové řešení. Fialové OBI-aori obi-je barva dalek, nebe a oceánu. To to OBI si zaslouží ten, koho snažení a touha už sahají k horizontům poznání, koho duše se blíží k hlubinám moře, ale nebylo dosud nalezeno tajemství hlubin. Hnědé OBI-chairo obi-hnědá je barva země je to symbol trvanlivosti a spolehlivosti. Označuje člověka, kterého technika je už dostačující, jeho vědomí je plodné a jeho duše je pevná a neoblomná. Černé obi-kuro obi-černá je barva všech barev, neodráží fyzikální zákony. Je to barva cvičence, který získal vysoké charakterové vlastnosti úrovní bylo třeba ujít dalekou cestu karate do. Černá není barvou vítězství na konci cesty, ale noci, která ukazuje, že den začíná žlutou barvou slunce a končí černou barvou noci, po které přichází nový den. Tedy cesta BUDOKA nekončí, ale teprve začíná. Važte si svých dosažených stv a buďte na ně hrdí!

lo vše, protože z neznámých důvodů mohly některé federace či asociace vyhlásit pět nejlepších, některé čtyři a některé dva a to jsme bohužel byli my a tři další... Ale aspoň to.. jinak ČABK dala i do Miss svoje želízko do ohně a sice Eriku Hubkovou. Škoda že se projevila až příliš nenápadně, miss musí být nejen pěkná, ale musí se i verbálně realizovat, což se tentokrát nepovedlo. Dobrou pohodu už jen lecce pokazila skutečnost, že z vedení PSKe zachraňoval účast pouze předseda PSKe, za ČABK opět pouze moje maličkost a Hanka Vašíčková. I na foto na památku této speciální akce ČUBU se „vypařili“ jak Erika tak David... tak že nezbyvá než doufat, že na příští stejné akci bude zastoupení ČABK ještě lepší než letos!

NOC MISTRŮ ČUBU, VYHLÁŠENÍ NEJLEPŠÍCH ČABK

Jestli dobře počítám, 29.12.2018 proběhl již třináctý ročník noci mistrů. Samotná noc mistrů je prioritně o vyhlásování nejlepších závodníků federací a asociací registrovaných pod ČUBU. Samotný průběh Miss bojových umění a následné finálové zápasy karate, tradičního karate, K1 a

MMA zůstaly daleko pod průměrem a tak raději k samotnému dekorování. Z důvodu že oceňování se týká pouze kategorií junior a senior se z našeho klubu do vyhlásování nejlepších za ČSKe nedostal nikdo a tak jedinou šanci jsme měli za ČABK. Tam jsme mohli díky výběru vyhlásit Nikolu Jůzovou, která vybojovala titul mistryně ČR ČABK v kategorii kata ženy a kvalitně reprezentovala naši asociaci i na dalších mezinárodních soutěžích. Další z vyhlášených za ČABK byl David Le z Neratovic a to by-

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

a neb druhá šance... pokračování ze zpr.7/2018...Koncem roku úspěšně skládám 4.kyu, je to sice skvělé, ale čím dál stoupám vzhůru, mám pocit, že umím méně. Svádím to často na stárnutí, ale je to tím, že teprve člověk trochu procítá ve smyslu myšlení bojovníka a pokouší se trochu vnikat do tajů karate a to je cesta čím dál složitější. Začínám přicházet na chuť kouzlu kata, ale mezi chutí a pochopením je opět jen a jen dřina. Blíží se konec mého třetího roku v cestě karate. Jsem navržen na oficiálního trenéra z čeho mám velkou radost, avšak trochu mě mrzí, že se mnou hl. trenér nepočítá jako s perspektivním sportovcem a o to více toužím získat 3.vt. Mistr světa asi už pravděpodobně nebudu ale jako trenér bych chtěl předávat ucelené poznatky a zkušenosti (tedy jestli nějaké budou). Dobrá věc se podařila, po školení a zkouškách se stávám trenérem 4. třídy a rozhodím 3.třídy. A jako vždy, konec roku patří pražskému svátku karate a to mezinárodnímu turnaji Bohemie, kde se jako pořadatelé prezentujeme jako ti „kteří to

Po fratrurce z kumite "pouze" jako kouč 1983

také znají" a s velkou uctivostí sobě vlastní sledujeme naše sportovní veličiny z Karate Praha M. Kováče, Strnada, Panýrka, Nohejla a další, z Kolína Vanička a bratry Simandlovi, výběr ČSSR ve složení Liška, Ml-sna, Navara, Linhart, Kovář Italy z Bergama z Polska NSR, Anglie, Francie a další včetně výborných kartistů Bundy apod. Rok 1984 a cíl je opět jasný. Hnědý pás, který již demonstruje že člověk v karate už něco pochopil a někam to dotáhl a hlavně ta 3.výkonnostní

třída. Každý den základní techniky, kata, kumite stále dokola, až se mi o tom začíná zdát. S „výkonností“ je to ještě těžší. Soutěže pro nás prakticky nejsou a přátelská utkání jsou vedeny eliminačním způsobem i kata, tak že je možné dostat v prvním kole toho nejlepšího a jde se domů a čeká se na další soutěž minimálně půl roku. Dílčí úspěchy se však ale občas dostávají a začátkem března mi chybí „pouze“ 7 bodů, protože jsem na Vánočním poháru utřil zlatou ránu v podobě 12 bodů. Také jsem byl překvapivě nominován v poháru karate do super týmu kumite. Jedno kolo jsme vyhráli, pak se už nedařilo, ale já opět vyrostl hodně vysoko, byl jsem v týmu mimo jiné s Mirkem Kovářem a Láďou Panýrkem, tedy „kumitáckými“ veličinami a začal se mi plnit sen závodníka. Navíc byl z tohoto turnaje televizní přenos a kameraman si vybral zrovna mě, tak že poprvé co by „televizní hvězda“. Den „D“ je tu, se spolubojovníkem Honzou Plačkem rozklepaní nervozitou rozjíždíme zkoušky na hnědý pás, tedy 3. Kyu 29.3.1984 v 19:30 končíme a je nám Sugim kyu uděleno. Oslavička pochopitelně bude, ale jen uvnitř si člověk může říci: „Dokázal jsem to!“ Bylo to hodně času, odhodlání, ctizádosti, neexistuje volný čas, kultura, ale stojí to za to. Ale odpočinek? Jiště že ne! Teď je třeba trénovat ještě tvrději a zodpovědněji, aby mé výkony na tréninku a soutěžích odpovídaly hnědému pasu! Opět válka „bafuňářů“, jeden chce být asi větší než druhý a nebo že by v tom byly peníze? Opět ale

Teprve mezinárodní Bohemie a "naši" pražští borci...

dilema i pro mě. Odchází dlouholetý předseda Uhelných skladů Vašek Veselka a jako můj kamarád mě přetahuje do nového klubu Dynamo Pankrác a Ivan Vlček zase čeká, že se postavím za jeho karatistickou politiku. Dlouhé uvažování, tréninky přes prázdniny u Niniho Lvina. Díky Mirkovi Kovářovi a Jindrovi Jetelovi jsem již vlastně jednou nohou v Dynamu, avšak jako vždy prozíravý Sugi mi nabízí funkci zástupce šéftrenéra Uhelných skladů. Zde bych se rád zastavil u naprosto svérázné postavy Jindry Jetela. Trošku bohém, ale určitě zručný umělecký aranžér a fotograf nositel 6.Kyu, ale co na něm bylo na prosto speciálního, kdykoliv jsme měli nějaké posezení u trošky vína, vždy si chtěl zkusit jak on říkal, karate na „ostro“. To demonstrovalo tkzv. pouliční kumite bez většího zastavování. Díky tomu, že Jindra měl něco mezi 80 a 90. kg zatím co já jezdil „váhovku“ 60-65.kg, byla to vždy docela zajímavá škola bojovníka. Nikdy ho nezastavila ani skutečnost, že často přítomný dámský ansábl to vždy těžšímu Jindrově vyčítal. Jako příklad jedna z našich společných akcí. Jednoho zimního večera, když jsme kolem půlnoci opustili svůj oblíbený klubový podnik vinárnu Kravín v Korunní ul., kde jsme čas od času tmelili kolektiv z důvodů že na tréninku nebylo času nazbyt. Při opouštění lokálu kdy jsem přítomné společnosti vyprávěl „veselé historky z natáčení“, Jindra mě nic netušícího poslal k zemi kopem na střed a na svou obhajobu přítomným vysvětlil, že dobrý karatista musí být ve střehu vždy a to i mezi kamarády. Šlo do tuhého a úder mě zatím našťastí míjely těsně kolem obličeje. Když se mi náhodou podařilo kopnout Jindru do obličeje (zdůrazňuji, že s ním šlo opravdu o zdraví), naprosto minimálně reagoval i na skutečnost, že mu tekla krev z nosu. V průběhu dalšího boje takřka na život a na smrt jen prohodil: „To je dost, že jsi se konečně trochu odvázel“. Ani přítomnost opodál stojící hlídky VB ve voze, kteří zvolili vyčkávací taktiku Jindru rozhodně nemohlo zastavit a to i přes to, že v té době bylo takovéto konání hodnoceno jako jednání nezákonné a hrozilo zadržení. Avšak protože on razil východní teorii nekončit, dokud soupeř neleží na zemi neschopen boje, ani veřejná bezpečnost nebyla brzdou. Po dalším úderu, který mě trefil „jen“ do hlavy a jen díky náhodě neskončil k.o. začal jsem přemýšlet, zdali by to nakonec nebylo lepší, Jindra zavelel stop! „Konec boje, ztratil jsem klíče od domu“. Tím byl podle něj ukončen boj a my takřka ruku v ruce hledali ve sněhu klíče a mezitím hlídka VB odjela. Tak i takhle jsme viděli v té době naše karate, i když v této formě ne mojí vlastní vinou :-). Zimní soustředění bylo vlastně první pod mým vedením. Zde se běhalo naboso po ledu, dělali se kliky ve sněhu, zkrátka tvrdí muži i ženy, částečně i určitá demonstrace (exhibice :-)) pro širokou veřejnost, která prostě nechápala a u vytržení byli i mistři světa ve skocích na lyžích Parma i Pl-oč kteří tam měli soustředění na stejném místě a s kterými jsme se skamarádili a hodně potmelili kolektiv:-)...pokračování příště...

V popředí Jindra Jetel na akci "Přepať pionýrského tábora"...

Můj nábor přes 100 budoucích karatistů...